

Bu Şehir

– Z.EFİLOĞLU · 28 Kasım 2013

Bu şehir kahrımı yağdırdı bakışlarımdan
Sahipsiz eğleşen caddelerine...
Eylülün son demlerinde savrulan yaprak misali
Bıraktı sözcükleri soğuk kaldırımlara
Gittiğin her anı hissetsin diye yüreğim...

Bu şehir bilmedi sana yazılmış mısralarımı
Alaya aldı sevmelerimi, şiirlerimi...
Gizlice ağlayışlarımı görmedi inadına
Tükenirken takvim yaprakları ezberimden
Anlamadı her sayfasında hüznün yazdığını...

Bu şehir iliklenmemiş bir göynek gibi doldu içime
Ne yana dönsem kokunu getirirken rüzgârlar...
Altında eğleştiğim cumbalı evler bile
Hissetmedi ısladığımı sevginden
Yokluğunda solan çiçeklerin feryadını duyan olmadı...

Bu şehir acemi bir âşık gibi takıldı peşime
Mecnun gibi avare dolaştığım anlarda...
Adıma deli denildiğini ve sustuğumu bilmedi
Hep alaycı bakışlar değdi sol yanıma
Kimse senin gibi gözlerime bakmadı...

Bu şehir tarifi imkânsız bir sözcük
Talihsiz bir rastlantı benim için...
Heybemde taşıdığım sevgimi çalmak istedi
Halimi sormadı hiç kimse sen gelene dek
İşte bu şehir senin aşkınla öldüğümü de bilmeyecek...

Bu şehir ışıklı yolların, koşuşan insanların
Gülmeyen yüzlerin ve bitmeyen sırların dergâhı...
Benim zikrimi bilmiyor farları sönmüş arabalar
Hüznüme eşlik etmiyor dalında üşüyen kuşlar
Şimdi gitmek vakti yarın selamı okuyacaklar...

Bu şehir senden öncesi olmayan zaman
Senden sonra da olmayacak imtihan...
Gülerek elimden tutan, öperek uğurlayan da olmayacak
O zaman yansın umurumda değil, her zerresi
Şimdi bedenim kimsesi olmayan bir bulut kümesi...

Bu şehir altı aylık ömrü kalan bir hasta
Gözlerine bile değmeyen gözlerim yasta...
Adımladığın yerleri bile sevdim aşk tanem
Ben mi? Ben ardında bir görünüp bir kaybolan gölgenim
Artık sensin hayat diye soluduğum ezberim...

<https://www.facebook.com/ZekeriyaEfilogluSiirleri>